

Fiender av Kristi Kors
Av Kjell Dahlene - [Bibelsk Tro](#) nr.2/2014

For som jeg ofte har sagt dere, og nå igjen sier med tårer: Mange vandrer som fiender av Kristi kors. ([Fil 3,18](#))

Kristi kors er sentrum i menneskeslektens historie. Det opptok Guds hjerte i evighet og ble bestemmende for alt som har skjedd i menneskeslektens historie. Uten korsets realitet hadde ikke mennesket blitt skapt. Guds store frelsestanker og omsorg er knyttet til Kristi kors på Golgata. Korset er understrømmen under hele åpenbaringshistorien i Det gamle Testamente.

På korset ble alle tråder bundet sammen i fortid, nåtid og frem. Der møttes himmel og jord i et grensesprengende oppgjør. Lyset seiret over mørke, Synden fikk sitt oppgjør. Straffen for våre overtredelser og misgjerninger møtte Kristus på korset, og han led for den. Soningen skjedde ved hans legeme og fiendskapet med Gud ble til forlik. Satans makt ble brutt og ondskapens åndehær ble avvæpnet. Kristus, Gud Sønn var menneskeslektens stedfortreder og handlet helt og fullt på menneskeslektens vegne. Alle menneskers liv fra vugge til grav fikk sin dom og sin soning på Golgata. Det kaller Skriften ”*tidenes ende*”.

”Men nå er han blitt åpenbart én gang ved tidenes ende for å bortta synden ved sitt offer.” ([Heb 9,26.](#))

”Han var forut kjent, før verdens grunnvoll ble lagt, og for deres skyld er han blitt åpenbart ved tidenes ende.” ([1 Pet 1,20](#))

Ved Kristi kors får vi se syndens alvor. Arthur Erikson sier det så klart i sangen:

”Från Frälsaren på korsets stam ljus faller på min dräkt. Då träda syndens fläcker fram, jag blir med rövar'n släkt.”

Alvoret i dommen over synden blir klart i lys av korset. Men dommen som ble fullført på korset førte til frifinnelse fra dommen ved Jesu blod. Derfor blir korsets ord og budskap så kjært for den som får ta imot det.

Korset ord og budskap er det kjæreste i et Guds barns liv. Ved korset fant jeg liv og lever livet. ”Det er liv i å se på det Golgata kors”. Ved korset kjøpte Kristus meg fred og ved korsets fot fant jeg fred. Det er mitt frihetsbrev. Rettferdigheten som holder for Gud ble min eiendom ved Kristi blod. ([Rom 5,9](#)). I lys av korset får jeg fryde med over syndenes forlatelse. ([Ef 1,7-8](#)). Der fant jeg en åpen favn og en åpen himmel over mitt liv.

Fra fiendskap til dyrebar hengivenhet

Paulus visste av erfaring hva det var å være en fiende av Kristi kors. Han ville utrydde dem som holdt seg til og bar fram budskapet om den korsfestede. Men han fikk møte Kristus personlig og fra den dag hyllet han den korsfestede Kristus i sitt hjerte, sitt liv og sin tjeneste.

Et forandret liv, fiendskap til fellesskap, fra konflikt til forlik, fra hat til ærefrykt, fra forakt til hengivenhet og fra spott til lovprisning.

Det fiendskap som han selv hadde hatt i sitt hjerte mot Kristi kors, fikk han i rikt mål erfare da han reiste omkring og forkynte Kristus korsfestet. Det skapte stor forargelse og forfølgelse av jødene. Trengslene han gjennomlevde satte sine merker på han legeme. ”For jeg bærer Jesu merketegn på mitt legeme.” ([Gal 6,17](#))

Han klager ikke over sin egen skjebne og den lidelse det påførte ham. Hans hjerte er fylt av ømhet og en dyp smerte fordi de stiller seg utenom Kristi kors, det eneste som kan frelse dem og berge dem fra fortapelsen.

Denne smerten kjenner han mest intens overfor sitt eget folk. Det folk Gud hadde åpenbart sitt ord,

sin vilje og sin frelse for. Det folk Jesus gråt over og ville berge.

”Da han kom nær og så byen, gråt han over den, og sa: Visste også du, om enn først på denne din dag, hva som tjener til din fred! Men nå er det skjult for dine øyne.” (Luk 19,41-42)

Den samme nød kjente Paulus i sitt hjerte og han uttrykker den i klare ord. Ingen skulle være i tvil om hvilken byrde han bar på sitt hjerte.

”--- at jeg har en stor sorg og en stadig nød i mitt hjerte. For jeg skulle ønske at jeg selv var forbannet bort fra Kristus for mine brødres skyld, mine sletninger etter kjødet”. (Rom 9, 2-3)

”Brødre, mitt hjertes ønske og min bønn til Gud for dem er at de må bli frelst.” (Rom 10,1)

Hvem var fiender av Kristi kors?

Det var de som ropte korsfest. De taktfaste ropene som folkemengden ropte: *”Korsfest ham! Gi oss Barabbas fri”*, var i scenesatt av fariseerne og yppersteprestene. De fikk ham korsfestet, men forkastet korsets realitet. Korsets mektige tale, det tomme kors og den tomme grav vendte de seg bort fra og forfulgte dem som hadde møtt den oppstandne.

Med sterke og klare ord ble de konfrontert med korsets realitet og den guddommelige frelsesplan som lå bak.

”Han ble forrådt etter Guds fastsatte råd og forutviten, og dere slo ham i hjel idet dere naglet ham til korset ved lovløse menns hender. Ham reiste Gud opp, idet han løste dødens veer. For det var umulig for døden å holde ham fast.” (Apg 2,23-24. Se og Apg 3,15 og Apg 4,10).

”Ja, i sannhet! I denne byen samlet de seg mot din hellige tjener Jesus, som du salvet, både Herodes og Pontius Pilatus, sammen med hedningene og Israels folk, for å gjøre det som din hånd og ditt råd forut hadde besluttet skulle skje.” (Apg 4,27-28)

De er de tok anstøt av den korsfestede, både jøder og hedninger

Da Paulus forkynte, nådde han både jøder og hedninger og han opplevde at de stilte seg avvissende til dette velsignede frelsesbudskap. Om de lærde filosofer på Areopagos i Aten ristet på hode og spottet og jødene truet ham på livet, (Apg 9,29), kalte ham en pest og oppvigler (Apg 24,5), og ble hudstrøket (2 Kor 11,24), holdt han fram korsets livgivende budskap. *”For ordet om korset er vel en dårskap for dem som går fortapt, men for oss som blir frelst, er det en Guds kraft.” (1 Kor 1,18)*

”For jøder krever tegn og grekere søker visdom, men vi forkynner Kristus korsfestet, for jøder et anstøt og for hedninger en dårskap.” (1 Kor 1,22-23).

Om de stilte seg slik til ordet om korset, sluttet han ikke å forkynne det. Med desto større kraft og frimodighet holdt han det fram. Det er det eneste budskap som kan frelse en verden som ligger i synd og ondskap.

Noen kristne menigheter svikter ordet om korset

Det skapte en dyp bedrøvelse hos apostelen Paulus. Mennesker søkte å gjøre det kristne budskap mer spiselig ved å nedtone korsets anstøt og skyve korsets budskap i bakgrunnen. De søkte sin trøst, glede og forankring i et budskap som ikke hviler på korsets budskap. Da tok apostelen fram de sterke ord. Det er et grunnleggende svik mot ham som har kjøpt oss så dyrt på Golgata kors med sitt blod. *”Uforstandige galatere! Hvem har forhekset dere? Dere som har fått Jesus Kristus malt for øynene som korsfestet!” (Gal 3,1)*

”For jeg ville ikke vite av noe blant dere, uten Jesus Kristus, og ham korsfestet.” (1 Kor 2,2)

Det er ikke vanskelig å se at vi i dag lever i en tid og i en kristenhet hvor korset er kommet bort fra

sentrum. Mange innenfor de kristne rekker reagerer negativt på forkynnelsen av Kristi kors. Fortell oss heller hvordan vi skal leve? Om de utfordringene vi står i denne verden. Ja, ja en dogmatiker går så langt at han taler i sin troslære om den vemmelige talen om Kristi blod.

En kan bli bedrøvet og sint. Også Paulus kunne bli opprørt. (Apg 17,16).

Vi forstår at han ofte hadde talt om disse ting. Det var en hjertesak for ham. Nå sitter han fengslet i Rom og en ulidelig smerte presser på i hans hjerte.

Jeg sier det med tårer

Av og til kan smerten dempes med årene. Slik er det ikke for Paulus. Nøden for dem som er fiender av Kristi kors, presser på med uforminsket styrke. Den øker mer enn minker.

Paulus ønsker å være et forbilde for oss. (Fil 3,17). Gråten og smerten driver ham til inderlig bønn og skal være en pådriver for alle som møter fiendene av Kristi kors. De skal ikke møtes med harde og bitre påstander, men med gråt og ømme omsorgsfulle ord. De skal ikke gjengjeldes med samme mynt, men med vennskap og varme, med gode ord og gjerninger.

”--- så dere kan være uklanderlige og rene, Guds ulastelige barn midt i en vrang og forventd slekt. Dere skinner blant dem som lys i verden,” (Fil 2,15)

”Vis deg selv i alle ting som et forbilde i gode gjerninger, med uforfalsket lære, verdighet, sunn og ulastelig tale, så hver motstander må bli til skamme fordi han ikke har noe ondt å si om oss.” (Tit 2,7-8)

Monica klaget sin nød for biskop Ambrosius i Milano. Hennes sønn Augustin hadde vendt seg fra Gud og foraktet hennes formaninger. Hun gråt og ba om frelse for han innfor Herrens ansikt. Da er det Ambrosius sier: *”En slik tåresønn kan ikke gå fortapt”*.

Mang en vekkelse har startet i gråt og bønn innfor Herrens ansikt. Den landsforviste presten John Knox vendte tilbake til Edinburgh. Forkledd som en munk vandret han gjennom gatene i byen og så det ugudelige livet som utfoldet seg.

Han gikk til det rommet han leide, gråt og ba for mennesket som han hadde så kjær. Det var ham en stor lidelse å se hvordan de stilte seg til Jesus Kristus og hans frelse. I bønnen sa han blant annet: *”Gi meg Edinburgh ellers dør jeg!”*

Det brøt ut en gjennomgripende vekkelse. En av de talene som John Knox talte mest over var om den fortapte sønn. Etter at han var død, arvet noen predikanter prekenene etter ham. Talen han hadde skrevet om den fortapte sønn var spesiell. Han fikk den analysert og resultatet var: Disse papirene er gjennomvættet av et menneskes tårer.

Apostelen Paulus vil plante det samme sinnelag inn i oss når han taler om *”fiendene av Kristi kors”*. De skal skape tårer, smerte og nød i vårt indre.

(Af Kjell Dahlene Nisssen - [Bibelsk Tro nr.2/2014](#) - Shafan 17-03-14)